

fost restabilit, dar' ceva mai mult: deficiente au fost inlocuite prin excedente și aceste excedente n'au fost întrebuintate a mări salariile scizite; ele au servit de a amortiza prin antipolajie, datorile statului și a constitui o rezervă. Și sînt trei ani de cînd durează aceasta!

In mod paralel și dînd o desmințire faptului general, dacã nu chiar legi generale de creștere cuasi automatã a cheltuielilor, guvernul român a menținut cu rigurositate aceste cheltuieli la cifra la care le scoborîse; de ceea-ce înseamnă în special se bucurã recentul mesaj regal este prezentarea unui proiect de buget pe 1903 identic cu cheltuielile bugetului pe 1901 și, de oare-ce veniturile au progresat, solidarea lui se face cu un mare excedent.

Aceiași mesaj regal constată, de altfel, cã, înfrînînd cheltuielile, statul român nu se desinteresează de mersul înainte al diferitelor lucrări, cari fac parte din funcțiunile unui stat modern.

In privința măsurilor financiare, mesajul anunță prezentarea unei refaceri complete a comptabilității publice, cu atât mai interesantă, cu cât în această reformă sînt cuprinse consolidarea și estensiunea progreselor sîvirgite. In ordinea economică un proiect de reformă a acizelor este destinat să desființeze pedecile, pe cari regimul actual le aduce comericiului intern. Comericiul extern, pe de altă parte, va beneficia de desvirgirea lucrărilor portului Constanța, duse la bun sfîrșit fără a se recurge la credite. Balanța comericală, de altfel, este mai mult decît îndreptată, de oare-ce dela un debit de 80-90 milioane a trecut la un credit de o importanță aproape egală, compensînd aproape serviciul datoriei publice. In ordinea socială, în sfîrșit o lege asupra organizării băncilor populare va fi prezentată parlamentului.

Eată unde este România a doua zi, se poate zice, după o crisă care datează din 1899 și din care se pare că nu se va ridica multă vreme. Nici o minune nu s'a întîmplat, de altfel în această transformare așa de repede. A fost de ajuns să fie o voință — și o voință întovărită de un spirit de continuitate. Ca și al nostru, bugetul român nu era atins în înseși ființa lui. In România, ca și la noi, se mergea prea repede cu cheltuielile. A fost de ajuns de a se oprî această urcare de cheltuieli, cari se scutau mai repede decît dezvoltarea veniturilor și de a-l echilibra, prin ceea-ce propune la noi di Beauquier, prin economi balanța bugetară s'a îndreptat dela sine. Supunem procedul comisiunii noastre bugetare, care e în căutare de mijloace de restabilire a echilibrului și care nu va profita de sigur, dar' care nu va putè zice, cel puțin, cã nu-l cunoaște.

Apropo. *)

Aflu, cã un culegător dela Trib. Poporului din Arad a fost condamnat pentru calomnie și defăimare. Ceva Dopp e numele culegătorului, care a declarat în fața justiției, cã nu el este autorul comunicatului incriminat, ci numai

*) Intârziat din lipsa de spațiu.

ce aveau să urmeze l'ar pune cuvîntul pe buze, după o mică pauză, se îndreaptă din nou cãtră tatăl seu, zicînd:

- Tată dragă!
- Ce vrei, draguțule?
- Și tu vei muri?... și mama? și fără să aștepte răspuns continuă:
- Așa-l tată, cã și eu voi muri, dacã mori tu? Cãci și eu iubesc pe Ieus; nu te teme, eu nu voi plînge.

Justinian taie, cãci acum într'adevăr observa în vorbele copilului glasul grației divine, ce-l face atent; plecîndu-se îl sîrută, pînă cînd din ochi două lacrimi cad pe capul micuțului.

- Ești mic înoc, scumpul meu!
- Tu iubești numai pe Ieus, cu alte cele nu-ți bate acum capul.

Pe cînd se întîmplă acestea, peste locuitorii catacombelor începe deja a se întinde vîlul înflorător al morții. Afară deja așază rugurile, pregătesc mijloacele de tortură; cã pentru cine, nici ei nu știu; sus în cer înseși îngerii împletec cununile de martir. Infricoșate Rușalii vor avè de astă-datã creștinii; locuitorii grădinei de animale și al amfiteatrului au prospecte de ospetî inbelugat... (Va urma).

la insistența lui Ruseu-Sirianu și Tr. Vătan, a luat responsabilitatea. Declarațiunea aceasta a fost înscrisă în președintele și Dopp va trebui să sufere pedepsa pentru calomnia și defăimarea sîvirgite de altul

Casul acesta îmi aduce sub condei articolul apărut mai zilele trecute în fruntea Trib. Pop., în care di Vasile Goldiș cu o deosebită forță de stil combate sîbîdăirea moravurilor noastre publice și cere să aruncăm dintre noi pe acei nemernici și calomniatori infami, cari din locul lor ascuns își îndreptează atacurile mișelești contra oamenilor cinștiți.

Corect. Foarte bine. Toți subscriem spusele dlui Goldiș. Ales partea în care își revărsă revolta sulețeașcă pentru atacarea sanctuarului familiar, a afacerilor delicate de caracter pur personal, de cari publicistica nu-ți permis să se atingă.

Dar... Sună curios aceste vorbe scrise de dl Goldiș în coloana Tribunei Poporului.

Pentru-cã amicii grupați în jurul Tribunei Poporului au dat naștere maglașilor, între cari amicii dl Goldiș este unul dintre frunțași. Și tocmai deprinderile combătute cu atîta foc de dl Goldiș, au fost armele întrebuintate de Tribuna Poporului aproape zilnic dela înființarea ei. Atacurile din tufă în numele moralei publice, personalitățile, calomnia și defăimarea în Trib. Poporului și-au ajuns apogeul.

Nu amicii au fost aceia, cari au luat drept deviză nimicirea morală, discreditarea tuturor acolora, cari nu sînt de o părere cu ei? Un singur număr din Tribuna Poporului nu ne va putè arăta dl Goldiș, din care să nu relasă această tendență. Barem la cronică cineva a trebuit să fie atacat personal.

Nu amicii au fost aceia, cari zilnic au îmblățit pre regretatul Dr. Rafiu, l'au terfelit în modul cel mai neomenos, pentru-cã nu le-a succedat răsturnarea lui, propusă de G. Bogdan-Duică și acapararea Tribunei? Mai mult pe temă personală, decît politică.

Nu amicii au fost aceia, cari consecvent au amărît zilele fie iertatului Tălea, numai pentru-cã a fost ginerele lui Rafiu, fără ca acela să fi luat cîndva parte la luptele politice?

Nu amicii au fost aceia, cari au scormonit tendențios afacerile curat private ale contrariilor? Despre celelalte ziare românești înseși nu va putè dovedi nimeni, cã s'au atins de daraverile personale, familiare ale dlor Slavici, Brote, Oncu, Ciorgariu, Goldiș etc.

Nu amicii au fost aceia, cari au dat loc atacurilor celor mai spureate, venite din tufă, la adresa adversarilor politici?

Nu amicii au publicat atacurile părintelui Beza din Zlagna contra unei familii și a unei doamne cinștite?

Aceasta s'a întîmplat fără nici un cuvîntel de înfierare din partea Trib. Poporului, dovadă, cã qui tacet, consentire videtur, — vorba latinescã a dlui Goldiș.

Nu amicii scriau, cã metropolitul Meșianu din Sibiu a fost ușurer, negustor etc. cu scopul să-l pongsrească în fața credincioșilor?

Nu amicii au timbrat de francmasoni pe toți aceia, cari n'au aflat de bine să voteze pentru V. Mangra?

Eu nu am nici o treabă cu partidul lui Hamsea, dar' totuși nu cred să fie compus din francmasoni. Asta e o calomnie ordinară.

Nu amicii au fost aceia, cari strigau în gura mare, cã Dr. St. C. Pop este un reclamagiu, urmărește interese egoiste, este un Barnum al Românilor, — pentru-cã a apărut numele lui Ianou în congregația din Arad? Unde a fost dl Goldiș, cînd s'au scris acestea despre St. C. Pop, acest vrednic, cinștit și desinteresat luptător național? Ne vine în minte povestea cu patul și bîrna.

Nu amicii sînt aceia, cari au otrăvit spiritul public românesc prin învecitivelor de tot soiul? Pînă și în popor au băgat spiritul de olică, abstrăgînd de divisarea și indușmîntarea tinerimii.

Nu amicii au avut o sumă de procese pentru calomnie și defăimare, ear' cînd a fost vorba să răspundă pentru faptele sîvirgite s'au ascuns — ca-l drept, nu sub învîlitoarea și coloirea macului, ci — după spatele vre-unui Dopp?

Aici se potrivește de minune frasele dlui Goldiș: „Amicul moralei publice

stă cu fruntea ridicată etc. Unde-i vietezul amic al moralei publice, care a atacoat pe L. Triteanu? Să-i vedem fruntea! Căci Dopp n'a fost.

Nu însuși dl Goldiș colamniază atunci cînd spune, cã „Gazeta, Tribuna, Drapelul, Unirea” ziare pretinse românești, aprobă manevra briganzilor? Cînd au aprobat aceste ziare procedura briganzilor? Cerem date concrete. In stilul acesta putea să po-emisize dl Goldiș cu Controla din Timișoara, dar' nu este îndreptățit, să aducă astfel de acuze grave contra ziarelor naționale românești, cari nici odată n'au publicat nici o murdărie nici contra lui Oncu, nici contra lui Mangra, nici contra lui Goldiș, nici contra altora.

Între a combate rolul public al caiva și a da în vileag secretele de după alcool, e mare deosebire.

Nu însuși dl Goldiș a fost acela, care a folosit expresia de „hai stîrpe la adresa dlui Dr. Aurel Mureșan, directorul „Gazetei”? Este aceasta o espresiuone potrivită pentru a combate cu dovezi și argumente? Și, nu șim dl Goldiș în ce va încruști, dar' Dr. A. Mureșan în luptele naționale românești a încruști?

Să terminăm înseși cu întrebările. In mod fugitiv am pus câteva pe hîrtie. Știu, cã pentru aceasta eară îmi voi auzi injurii din partea acolora, cari luptă cu fruntea deschisă, cu argumente, cu dovezi, în mod cinștit, loial, cult, urban, demn. Sînt pregătît, cã îmi voi auzi eară pomenindu-mi se, cã am fost redactor pe la foile ungurești din Budapesta — în timpul cînd eram universitar de anul prim! și alte scornituri tendențioase și mîrgave.

Totuși pentru-cã să completez întru cîntva tendența nobilă a dlui Goldiș, de-a stîrpi deprinderile otrăvitoare, și luînd în considerare, cã, ori spun mai multe, ori mai puține, de injurii tot nu voi scapa, — îmi mai permit următoarele:

Știe dl Vasile Goldiș, cã organul amicilor aradani, Tribuna Poporului, are o fităță, cu numele „Gura Satului”? Știe dl Goldiș cu lucruri, se scriu în acest apendice al Trib. Pop.?

Această foaie umoristică sub firma Dr. I. Suciș, unul dintre matadorii amicilor, dela înființarea ei n'a făcut altceva decît a împropășa cu noroiș în toți oamenii, cari nu-ți ridică pâlăria înaintea lui Ruseu-Sirianu. Nici sanctuarele familiare n'au fost cruțate de infamele atacuri. Anums a fost creat acest organ, pentru-cã murdăriile ce nu pot fi bîgate în coloanele Trib. Pop. să fie espuse sub învîlitoarea umorului. Încă n'am vîzut ziar umoristic, care să se oupe exclusiv de persoanele contrare, de afacerile cele mai private, de sanctuarele familiare. A trebuit să vină amicii să producă acest unicum. In privința cinștei și bunei cuvințe, crede-mă, dl Goldiș, Controla e mai de salon decît Gura Satului, fiica nelegiuată a Tribunei Poporului.

Dacă dl Goldiș în mod sincer voiește stîrpierea deprinderilor otrăvitoare, apuce-se de muncă în Arad. E om cu greutate între amicii, și poate ajunge la rezultate frumoase. Pună capet atacurilor și terfelirilor personale, uzitate în organele amicilor: sei. Sisteze calomniile și fotosirea Doppilor. Spună argașilor amicului sei Dr. I. Suciș, să respectize sanctuarele familiare. Atunci va avè dreptul să dascălească și redacțiunile celorlalte ziare românești — dacã va avè motive.

Dr. Vasile Meșter.

Revista esternă.

Peninsula-balcanică.

Sgomotul circula în Sofia, cã comitetul macedonean ar fi adresat o circulară tuturor comitetelor locale din Macedonia, invitîndu-le de a se ține de angajamentul luat de a nu întreprinde nimic pînă în Aprilie și de a nu organiza vre-o bandă.

Știrile din urmă despre apariția de mici bande bulgare prin vilajetele Monastir și Salonie nu trebuie considerate de alarmante, pentru cã sînt dovezi, cã multe din ele sînt simple bande de tâlhari, de cari se află prin Macedonia în timpuri normale.

Maroco.

„Globe” publică un interviu cu un diplomat englez, care a declarat, cã situația e în Maroco așa de serioasă, încât o intervenție europeană e indispensabilă.

Revoluția actuală ar fi produsă prin intrigile Francezilor. Aceștia plătesc pe revoluționari, ca să delăture pe Sultanul actual din cauza simpatilor, ce le are pentru Anglia.

Venezuela.

Știrea despre bombardarea fortului San Carlos a produs iritație și în Berlin. In cercurile guvernului se crede, cã bombardarea a fost în ori-ce împrejurare inutilă. E temere, cã presidentul Castro își va putè retrage învoirea pentru a regulare pașnică a conflictului. Castro a protestat telegrafic în Washington contra bombardării, care a avut ca urmare nimicirea vieții și a averii unor persoane necombatante.

Știri mărunte.

Decretul pentru dizolvarea camerei spaniole va apăre în 14 Febr.

Principele de coroană german a părăsit Rusia. Foile germane constată, cã de mult nu s'au scris în foile rusești articoli așa de calzi despre prietenia ruso-germană.

Fostul ambasador german din Washington, Holleben, a sosit în Berlin. El va fi primit în audiență de împăratul.

Japonia a cerut dela guvernul din Corea să demită pe ministrul de finanțe corean Zonic. Corea a refuzat. Japonia amenință, cã persistența în acest refuz va avè de urmare stingerea prieteniei dintre cele două țeri.

Păpușile reuniunii agricole.

(Act de recunoștință).

Cînd cu expoziția noastră industrială am fost arêtat intenția ce avom de a întregi colecția de păpuși cu esemplare din ținuturi românești încã nerepresentate.

Stăruințele noastre au avut de urmare, cã doamnele Ioana Rebeșca și Raveca Manta au luat asupra lor greaua sarcină de a costuma păpușa, ce le-am fost imbiat întocmai după portul din Gurariului (comit. Sibiu). Generoase, foarte îndemnate și inspirate de nobilul zel cum sînt, aceste doamne, de prevîzut era, au isbutit să costumeze păpușa deocum nu s'ar fi putut mai nimerit. Portul acestei mîndre păpuși, lucrat întocmai după al țărancelor din Gurariului, e vrednic de admirat.

Nu mai puțin isbutită și draguță e păpușa, pe care o au costumat vrednică și zeloasa preoteasă din comuna Marpod, doamna Maria Bologa, dimpreună cu doamna preoteasă M. Bologa sen. și cu ajutorul unor harnice țărance aparținătoare Reuniunii femeilor române din Marpod.

Aceeași se poate zice despre o a treia păpușă frumoasă și foarte interesantă, gătită prin câteva femei și fetițe tot atît de harnice, în frunte cu vrednicele doamne Zenovia Dan, soție de primar și Eufrosina Buca, soția învățătorului, toate din Rucăr (comitatul Făgăraș).

Pentru aceste costumări anevoioase și costisitoare, subscrisul birou în numele reuniunii noastre agricole espriamă amintitelor doamne cea mai călduroasă mulțumită.

La expoziția avurăm 12 păpuși. Prin adaugerea alor trei, colecția noastră numără astăzi 15 păpuși, una mai chipeșă și isbutită ca cealaltă și reprezentînd fiecare un port deosebit din tot atatea ținuturi.

Pregătirea cunoscutelor albumuri căgunează reuniunii noastre grele jertfe bănești, ceea-ce înseși nu ne poate oprî de a cumpăra și în viitor păpuși mari, pe cari bucuos le imbiem cui ar binevol să ia asupra-și sarcina costumării pe sepele sale.

Din comitatul Sibiului avem păpuși costumate deajuns. Cu atît mai binevenită va fi costumarea în portul din comitatele și număratoarele ținuturi încã nerepresentate.

Cu această ocazie iertat fie-ne să destăinuim tristul fapt, cã apusul nostru în cauza albumurilor n'a găsit răspunsul cu drept cuvînt așteptat. Reușim dar' rugarea, ca în scopul copiării să ni-se trimită de presutindenea (fără de comitatul Sibiu) cusături și țesături frumoase și originale, precum: cămeși, ii, învîlitoare, covoare, ștergare, merindețe, fețe de masă, culmi etc.

Sibiu, 26 Ianuarie n. 1903.

Biroul Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.

D. Comșa, V. Tordășianu, pres. secretar.

Cronica zilei.

Sibiu, 27 Ianuarie n. 1903.

Hymen. Ana Giurociu și Bucur Sasa, absolvent de teologie și învățător, își vor celebra cununia Duminică în 19 Ianuarie et v. 1903 la orele 2 d. n., în biserica gr.-or. din Reginari.

Procesul lui Mangra. Cetim în „Gazeta Transilvaniei” următoarele: Tabla regească din Timișoara a debătut în 17 Ianuarie recursul lui Vasile Mangra contra deciziunii camerei de punere sub acușatie a tribunalului, prin care se respinse acțiunea lui Mangra contra lui Măglaș. Curtea de apel n'a dat loc recursului și a admis punctul de vedere desfășurat de apărătorul Dr Fay, care susținea cã Măglaș a fost de bună credință, cînd a dat publicității materialul referitor la vicarul Mangra.

La „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, s'au înscris membri noi ordinari: Pompiliu D. Veștemian, sodal franzelar, Petru Mihăișan, sodal rotar, Alexandru Zătescu Urdea, sodal blănar, Nicolae Șerban, sodal pietrar, George Apolzan, sodal bîrdăș, George Mureșan, sodal pantofar, Ioan Leșianu, sodal mîsar, Nistor Domnariu, sodal pantofar, Aleman Tara, sodal faur, Iisă Văcariu, sodal măcelar, Vasile Pop, călă de boltă și Lazar Prașca, sodal cîsmar.

Țarul nu merge la Roma, din cauza sănătății sale sdruncinate. Așa s'a lăștit vestea prin cercurile înalte din Roma.

Cartea lui Arthur Korn. Ziarele maghiare sînt toate pline cu injurături la adresa lui Arthur Korn, care igonit fiind de aci, s'a dus în Germania și acolo a scos o carte voluminoasă împotriva politicii dominante din Ungaria. Cartea lui Korn face senzație în Germania. Ear' pe govinișii lui ustură rău, ca întotdeauna adevărul. De aceea „Magyar Szó” și celelalte foi maghiare cer sberlînd ca din gura de țerpe confiscarea cărții ori-unde ar afla-o. Combateți, desmînțiți, dlor! Asia-i arma dreaptă și nu confiscarea, adecã furtul constituțional.

Are minte. Un țaran a intrat într'o bîcănție și a cerut o bucată de pîne de 5 bani. După ce a luat pînea în mână se gîndi un moment și zise: „Mai bine s'ar mi dai un pîhar de rachiu. Ia pînea înderēt. Și beu rachiu! Cînd vol rē ese afara, bîcănul l'a oprî: „N'ai plătut rachiu! — Ți-am dat pînea pentru ei, zise țărănul. — „Dar' nici pînea nu ai plătut-o. — De aceea nici nu o iau, ți-o las d-tale” — răspuse țărănul și plecã.

Între principese. Se scrie din Menton, cã principesa Luisa de Saxonia, preumblîndu-se la braț cu Giron în spre capul Saint Martin, s'a întîlnit cu fosta archiducesă Ștefania, contesa de Lony y. Ștefania le-a întors spatele cu dispreț, ear' principesa Luisa cu aman-tul ei Giron au rîs foarte mult.

Bijuteriile prinților din India. Cu ocazia sîrbării date de curind la Durbar, unde au luat parte peste 100.000 de spectatori, prinții indieni s'au înfățișat în luxul cel mai mare. Correspondentul ziarului „Daily Mail” scrie, cã era greu să recunoști în ce culoare erau îmbrăcați prinții, de oare-ce peste tot hainele erau acoperite cu smarald și cu mîrgăritare. Numai o parte era rezervată pentru decorații. Spectacolul era feric. Petrele prețioase străluciau așa de mult, încât își luau ochii.

Un nou roman de dragoste în casa domnitoare. Boala dragostii s'a sălășluit în palatele Habsburgilor. Archiducele Eugen s'a hotărît să urmeze esemplul dat de Ioan Orth și Leopold Wölfling; voiește să abziec de toate titlurile și onorurile ce-l compet și să se oune cu o fată de simplu burghez, aplicată într'o cofetărie ca vînzătoare. Archiducele s'a îndrăgostit în frumoasa burgheză și dragostea asta învinge toate prejudițiile. Viastarul împărașilor și ciobanul de pe Bucos, pe o formă-i stăpînit de „geniul morții” și de dragoste.

O hoafă pedepsită. Din gara dela Râkos de un timp meru fura cineva cărbuni. Veniau bîtești, ficioiri, fete mari și furau cărbunii pînă și de pe locomotivă. In noaptea trecutã două fete de școală, Lázã: Mari și Tereza Balog, s'au dus să fure cărbuni. Tereza Balog voia să treacă pe sub vagoane la o grămadă de cărbuni, în diipa aceea trenul a fost pus în mișcare și corpul nenorocitei a fost zdrobit înflorător. A murit între chinuri grosave.

Zăpadă roză-viorie. În Raka, o comună din Sîbia, a căzut mai zilele trecute o zăpadă de culoare roză-viorie. Cîmpul acoperit cu omăt prezentă o priveliște admirabilă. Fenomenul acesta rar se esplică așa, cã cercetîndu-se neaua s'au aflat în fulgi o mulțime de insecte mărunte de culoare vînată.

Presă în Egipt. În Egipt apar 130 de ziare și reviste. Dintre acestea 87 sunt scrise în limba arabă, celelalte în limba franceză sau engleză. Sunt 30 de reviste arabe cu caracter politic și comercial, 2 humoristice, 17 sunt scrise în dialect, 10 sunt religioase, 7 juridice, 5 medicale, 2 economice. Este și o foaie feminină și un organ pentru Maurii liberi. Foile franceze și engleze sunt cu toate foile politice.

Bu Hamara — Italian. Din Roma vine vestea surprinzătoare, că pretenzentele de tron al Marocului, soful răsunătorilor, Bu-Hamara e de origine Italiană, născut în Italia. Luătorii italieni veniți din Maroc spun că l-au recunoscut și că au vorbit cu dînsul italianește. Bu Hamara a fugit de frica legii din patria sa și a fost curențat ca șarlatan. De profesiune e un fel de vrăjitor modern, seamător și cu producțiile sale a pus în umire pe Indigeni, cari îl urmează acum orbește ca să ocupe tronul Sultanului.

Carieră, nu glumă!

Jurnalul Singer s'a dus la Apponyi și la Gajari Odon și a dat desluciri multumitoare referitor la învinuirile aduse lui pentru îndreptățirea. Deslucirile se țin secret la dorința lui Singer, dar Apponyi și Gajari le declară de îndestulătoare. Să spunem că din cazul acesta vor urma mai multe ducele, dar să fac încercări de a da chestiile o soluțiune pașnică lăsa să judece în chestie un juriu de onoare.

O parte de Șak. Călătorii de pe vaporul „Luciana”, care a plecat din New-York, au jucat trei oasuri o parte de șak cu pasagerii de pe bordul vaporului „Phyladelfia”. Despre fugară trăsătură se înștiințau cu multă ușurință prin „Maroonigraf”. Partia a durat trei oasuri, și s'a sfârșit cu învingerea celor de pe „Phyladelfia”.

Un redactor maghiar pedepsit. În Sibiu apare o foaie „Szeben és Fogaras vármegye”, al cărei redactor, Hugo Ozobor (Fischer) a improbat cu noroiu și-n România, și-n Sași, făcând politică „națională”. El n'a deșus însă cauziune și procuratura din Cluj l'a pedepsit cu 100 cor., eventual 5 zile închisoare, pedepșă principală, și 20 cor. pedepșă laterală. În chestia aceasta interplăsează anul trecut în congregația comitatului Sibiu și vice-comitele a promis, că va interveni.

La istoria Țiganilor. Origina și înțelesul cuvântului „Țigan” au fost explicate în diferite moduri. O nouă și originală cercetare este făcută de profesorul Leo Wiener, în ultima fasciculă a revistei „Arhiva pentru studiul limbilor nouă”, în care el urmărește origina acestui cuvânt și istoria poporului țigănesc.

La 1417 apar Țiganii pentru prima oară în Germania și de acolo, trecând prin Elveția, merg în Franța și Italia. Cu o sută de ani mai înainte ei au emigrat în Grecia, venind din Egipt și de acolo au străbătut toată Peninsula-Balcasică, mergând în România și Ungaria.

În toate timpurile, ei apar ca ferari, lăcătuși, giambași, ca hoți: bărbății și ca vrăjitoare femeile.

La sfârșitul secolului al V-lea auzim de câțiva ferari sau meșteșugari cari se unesc și de o regină a potcovarilor. Multă vreme „potcovari” și „Țigan” era tot una.

În limbile orientale toate cuvintele cari se referă la ocupațiunea și numele Țiganilor au ca rădăcină monosilabie cik, cök, cink, cenk. Astfel în limba ungară csengeni înseamnă „sunare”, est' în limba turcă înseamnă „Țigan”. În limba tătară cecan, în limba română cioacan, în limba greacă tzykanos, în limba rusă cygan, în limba boemă cykan, toate înseamnă același lucru: cioacan. Derivate avem Ziganer, zingaro, zincolo, Țigani, englezul tinker sau scoțianul tinkler, care înseamnă potcovari. În limba română țingire, țigăie pleacă probabil dela aceeași origină, care exprimă sunetul ce face cioacanul când lovește nicovala.

Știri mărante. Adjudantul lui Haynau botează Andrássy Norbert a murit, lăsând orfanul Pojon 100.000 coroane spre scopul filantropic.

O fabrică de mobilare a unei societăți din Pesta stă în flăcări de ieri dimineață. Pagubele până acum sînt de jumătate de milion.

Comitetul expoziției universale din St.-Louis America-de-nord a oferit lui Marconi un milion de franci, pentru a înființa în interiorul expoziției o stație radio-telegrafică din care să se poată trimite radio-telegrame la toate stațiile radio-telegrame din lume.

Ziarul vienez „Die Zeit”, după ce dă știrea că Rusia a trimis călugări ruși ca să se stabilească la mănăstirea Deșohani, în Albania, știe că aceasta e o măsură strategică, cum este aceea luată de muntele Athos.

Știri economice, comer., industr., jurid.

O fabrică de brânză se va înființa în Sibiu. Ea se va ocupa mai ales cu producerea și prelucrarea mai fină a brânzei de oaie din Ardeal. Brânza asta va exporta-o în străinătate, precum a făcut și până acum, dar în măsură mai mică. Cu brânza așa numită de Făgăraș se va începe deja în luna viitoare.

Comerțul estern al Franței. Importul a fost în a. 1901 de 4415 milioane 725.000 lei, exportul de 4236 milioane 918.000 lei.

Contra chinurii animalelor. Nu arare-ori vedem tristul lucru, că oameni fără inimă bat și chinuesc bietele animale înjugate sau înhamate. Reuniunea regniculară pentru scutirea animalelor aduce la cunoștință dispoziția legii, care pedepsește pe cei ce încarcă prea tare carțile sau căruțele cu 8 zile închisoare și 200 cor. amendă.

La casele de păstrare ale poștei au fost depuse în a. 1901 2330 mil. 550.000 coroane.

Dela băncile noastre. „Asociațiunea de economii și ajutor din Ghirroc” și-a încheiat bilanțul cu un profit curat de 1108 cor. 65 bani. Fondul de rezervă e de 1905 cor. 41 bani, depunerile nu-mai de 529 cor. 37 bani.

În România funcționau în anul trecut 1902 700 bănci populare cu 59.844 membri și cu un capital de 4,250,600 lei.

În 1901 erau numai 256 bănci, cu 20 604 membri și 2,346.046 lei capital.

Prin urmare în anul 1902 s'au înființat 444 de bănci nouă, cu un capital de 1,904.554 lei.

Frumoase semne de progres economic, care trage după sine și înaintarea spirituală!

Nu e clasa III. la trenul accelerat. Am fost adus și noi, după foile din Buda-pesta, știrea, că la trenul accelerat se vor alătura și vagoane de clasa III. După-cum se scrie acum din Pesta, știrea se desminte din partea direcțiunii trenurilor.

Pentru lherarea de pânză pe sama admiralatului din Pola se află publicațiunea și mustrele la camera comercială din Brașov. Termenul pentru înaintarea ofertelor e 15 Martie a. c.

Societățile Raiffeisen. În Bucovina comitetul țerei proiectează înființarea a două centrale pentru înștirile după sistemul Raiffeisen românești și rutene — după modelul centralei germane create deja — în scopul spriginirii efective și cât se poate de puterice a înștirilor rurale. Hotărârea definitivă o va avea dieta țării. Proiectul respectiv se va înainta în sesiunea viitoare. Se va ține deci cont de postulatul organizației centralelor pe baza națională. Puse fiind centralele sub protecția țării, alimentarea lor de institute mari financiare va urma cu ușurință.

Proiectele ministerului de domenii din România pentru agricultură. La ministerul domeniilor se întocmesc acum niște proiecte pentru a face în primăvara anului viitor niște bogate plantațiuni pe unele terenuri mișcătoare, care nu sînt acum de nici un folos pentru agricultură.

Vieța socială.

Petrecere cu joc în Năsăud.

Corpul didactic dela școala fund. elem., de băieți și fetițe din Năsăud arangesă Duminecă în 1 Februarie a. c. în sala de gimnastică dela gimnasiu, o petrecere cu joc pentru copii, care se va începe cu piesa teatrală: „Surorile” comedie într'un act de X., predată de 6 școlărițe ale școlii locale de fetițe și urmată de 4 declamări și eventual chipuri vii. Inceputul petrecii e oare seara.

La

Abonament lunar

pentru

Februarie at. vechiu

Invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Tribuna Literară.

„Femeia și Familia”.

Noua foaie beletristică-literară, a cărei apariție am anunțat-o, se află sub tipar și pe Duminecă, 1 Febr. c. va fi expedită, atât abonatiilor, cât și altora, cari încă n'au trimis abonamentul. Nrul 1 are o mare bogăție și varietate de material.

Din numeroasele abonamente, ce am primit deja, și a scrisorilor de aprobare, se vede, că programul noii foi „Femeia și Familia” a obținut în cele mai multe părți aderarea publicului nostru, în deosebi a st. noastre doamne și domnișoare.

„Femeia și Familia” își va ține întru toate acesti program și cu timpul îl va îmbogăși. Ea va nisa să devină indispensabilă pentru familiile noastre inteligente și să propage literatură și cunoștințele științifice în cele mai largi cercuri, răspândind astfel cultura națională la publicul nostru.

Anunțând aceste, ne grăbim a aduce mulțumitele noastre acelor confrași gazetari, cari au luat notiță despre programul noii foi și l'au făcut cunoscut publicului. Îi rugăm apoi, ca după-ace vor primi nrul 1 să binevoiască a anunța apariția foi și a reproduce ceva din cuprinsul ei. Dacă vor pune și o vorbă bună — mulțumitele noastre anticipative.

Tot asemenea sîntem datorii cu mulțumite acelor stim. domni și dame, cari ne-au trimis liste de adrese spre a trimite foaia și aceluia, cari ne-au promis, că o vor răspândi în cerul cunoscuților lor.

D zeu să ne ajute.

Sibiu, 27 Ian. n. 1903.

Silvestru Moldovan. Ioan E. Prodan.

„Ultima cugetare”.

I.

Deșeminatorul Morin locuia altădată în partea de sus a stradei Rochechouart, la catul al cincilea, un mic apartament cu o terasă de unde se vedea tot Parisul. Aspectul oășii sale nu avé nimic atrăgător. Tristă, murdară era una din acele „cutii de sârmani diavoli” în cari se înghesue nenorocirea rușinoasă. Pe scara viscoasă, cu treptele fostonate de frecarea pașilor, între deschiderea ușilor mărturisirea lipsuri crude, unele curate, cu îngrijire regulată, alte murdare, trătănd miseria finală. Era aci de făcut un întreg studiu de moravuri și nouzeci de trepte de uroat până la locuința lui Morin. Totuși amicii săi mergeau des seara a lua cafeaua bucurându-se de splindida priveliște a Parisului ce se iluminează.

Dela ferestrele sale, spectacolul era grandios. Un sentiment poetic imposibil de definit făcea inima a sălta în fața acestui mare oraș întins la picioarele voastre, trăind vieța sa nocturnă, vieța sa de plăcere și muncă. În fața unui asemenea tablou, sufletele cele mai puțin exaltate începeau a visa. Și cum spectatorii aveau douăzeci de ani și toți câte o amoroasă în cap, li-se părea că ar fi delicios a-și springin în fiecare seară coatele pe acest balcon lângă o femeie, a se lubi pe deasupra vasului oraș, de d'acupra tuturor satisfacțiilor vulgare, a tuturor dorințelor comune, ca-și-cum ar aparținé lumii stelelor.

Morin și camarazii săi urmăreau astfel progresele nopții ce se cobora peate capitală, când un sgomot insolit în casă le isbi pentru prima-oară urechile. Din catul de deșupt, printre ferestrele deschise, se auca acordurile jipătoare ale unui pian hodorigit. Până atunci, sunetele acestui instrument rămăseră necunosute în imobilul din strada Rochechouart. Chiriși acestui imobil păreau prea săraci și n'aveau ore libere spre a consacra muzicii. Singur portarul, un brav și onest Auvergnat, risca une-ori pe armonica sa *Imnul rus* sau pe *Tatăl Victoriei*!

Și totuși era imposibil a se înșela: se auzeau distinct acordurile *Ultimei Cugetări* de Weber.

Morin, pe care tovarășii săi îl întreba cu privirea, se explică:

— Cred că cusătoreasa dela al patrulea s'a mutat; negreșit că o nouă chir. așă...

Imediat, această simplă idee îi puse pe gânduri. Vine astfel să le turbure roșea care venea astfel să le turbure roșea? El și-o închipuiri frumoasă, tină, seducătoare, devenită de mil de

ori mai interesantă prin miseria sa deșvelită în deștul prin alegerea unei asemenea locuințe.

Era oare în sfârșit femeia pe care fiecare o dorea rezimată cu coatele lângă dînsul pe balcon de piatră, în fața Parisului ce adoarme?

Astfel mare fu consternarea când Morin, a doua zi, risipi ilusia amicilor săi prin câteva frase scurte:

— Știți cine e pianista de așeară? M'am informat la portar și am zărit-o pe soară. E o sormană bună femeie, bătrână și sbărcită, ce pare de cel puțin șeptzeci de ani!

II.

Prima desiluzie trecută, Morin și amicii săi nu s'ar mai fi ocupat de noua chiriașă, dacă n'ar fi remarcat la dînsa un obicei ciudat. În fiecare seară, pe la nouă ore, cu o regularitate admirabilă, se așeza la pian. Incetinel cu o religiozitate, ca pentru o rugăciune, cânta o singură bucată, todeauna aceeași: „Ultima cugetare” de Weber. Pagina terminată, instrumentul tăcea d'odată și une-ori li-se părise a auzi suspinuri.

Acești tineri erau cea mai mare parte artiști; le plăcea romanescul; aveau sufletul compătimitor al aceluia a căror inimă e înălțată zilnic de studiul bunului și al frumosului. Surisurile batjocritoare din primele zile făcură repede loo unei curioșități simpatice. Ei ghiceau aci un mister.

Oare cari raporturi de vecinătate trebuia să le procure ocazia de-a se lumina.

Puțin câte puțin, relațiuni se năcură între al patrulea și al cincilea cat, relațiuni banale de chiriași, legate prin schimbul unei cutii de chibrituri, pece-luite prin împrumutul unei tensilii de bucoțarie. Și încă pentru asta trebuia desfășurat oare-care șiretlic, căci bătrâna evita ori-ce relație cu chiriașii ceialalți. Morin rupse totuși ghița oferind zahar cânelui ei, o javră urită care făcea toată casa să răsune de lătraturile sale îndată ce auzea v'r'un pas pe soară.

După o lună Morin și d-na Chardève — astfel se numea bătrâna chiriașă — erau cei mai buni amici din lume; artistul profită de asta spre a o întreba într'o zi ce nerăbdare:

— Fără indiscreție, vecină, explicați-mi v'șe rog de ce cântați în toate se-rile „Ultima cugetare” de Weber?

Bătrâna roși, pâlî, apoi, revenită din prima turburare:

— Sănțeți un băiat cum se cade și nu am a mă teme de batjocura d-voastră; fiind-că o cereți, am să v'ș povestesc totul:

III.

Există în viață, zise ea, niște coincidențe ciudate, neexplicabile, de cari omul și-ar aduce totdeauna aminte chiar de ar trăi o sută de ani. Bucata de cari vorbești e atât de strins legată de marile evenimente ale existenței mele, că am păstrat pentru ea un fel de cult. Credeți d-voastră în obsesiune? Nu. Poate că după-ce mă veți asculta veți fi silit a crede.

Prima amintire foarte dulce, ce evocă în mine această musică, este marele salon părintesc, cu aspectul rece și sever, unde mergeam de studiam pianul. Ferestrele dădeau în stradă și, din dosul persienelor întredeschise, vedeam dând târcoale seara un băiat mare, oficer, elegant, care părea a fi ghiot în mine un suflet tânăr de cucerit. Aveam optsprezece ani, eram frumoasă. Deprima dată când cuteză a-mi adresa un suris, — pe care nu l-am uitat nici-odată — cântam *Ultima cugetare* de Weber.

Anii trecură; devenisem femeia sa în ziua când avurăm prima noastră ceartă, mă refugiay în camera mea spre a plânge în tihnă. Durerea cea mai tare fiind trecută mă așezasem la pian și sub degetile mele revenea bucata de predilecție din copilăria mea. Nu terminasem încă, când auzii un sgomot îndărtat meu. Bărbatul meu era la genunchii mei. *Ultima cugetare* îmi re-aducea dragostea și desmierdările sale.

Mult mai târziu, era 1870 anul teribil... Aveam deja p'ur alb... Bărbatul meu și fiul meu sorveau în acelaș regiment; rămăseseam singură în Paris, cu neînștirile mele de soție și de mamă petrecând zile întregi a pândi factorul.

Pianul meu rămănea tăcut și se g'ăsădisse pe el un strat gros de praf. Și totuși într'o zi, print'r un fel de forță supranaturală, reveniui a mă așeza înaintea sa spre a cânta pagina ce-mi rechiama amintiri atât de dulci.

Fui interuptă de sunetul clopoșelului... Era o telegramă dela autoritatea militară. O deschisem tremurând și leșinat. Bărbatul meu și sormanul meu copil erau printre morții dela Bazailles!

De atunci, rămasă singură, fără rude, fără prietini, ruinată puțin câte puțin de cei oșrora le am încredințat modesta mea avere, singura mea plăcere e de-a evoca în toate zilele la pianul meu, foarte vechiu hodorigit ca și mine, amintirile întregii mele vieți, ale bucuriilor și durerilor mele...

IV.

Morin povestise amicilor istoria simplă a d-nei Chardève și de atunci nici-odată nu auzeau fără a oare-care stringere de inimă sunetele vechiului pian hodorigit. Totuși, într'o zi, — mare le fu surprinderea, — instrumentul rămase mut. Tinerii, presimțind o nenorocire, merseră să bată la ușa vecinei lor.

O femeie, pe care o recunoscură drept o chiriașă a casei, veni să deschidă.

Ea le spuse că d-na Chardève era foarte aproape de moarte, stîngîndu-se fără suferințe, ca o lampă căreia îi lipsește uleiul. Ei intrară în cameră, o cameră devastată, unde muntele de Pietate făcuse pușin câte pușin golul. Trista gemă a sticloștelor cu medicamente era înșirată pe cîminul fără pendulă. Javra lingea mâna stăpânei sale ce atârna afară din pat.

La vederea vizitatorilor, ochiul d-nei Chardève se lumină; ea le întinse mâna.

— Mulțumesc, zise ea foarte înocet; totul va fi în curcend sfârșit.

Și cum ei îi ziceau că își exagerează starea, că în câteva zile va fi pe picioare, ea olătina cu tristete din cap.

— Voiți să-mi faceți o mare plăcere? murmură ea. Voiți să satisfacăți ultima dorință a unei muribunde? Cântați-mi „Ultima cugetare” de Weber.

Tinerii hesitară. Privirea muribunde-dei deveni rugătoare. Serval, se îndreptă atunci spre pian.

Bucata saporită era încă deschisă pe șevalat.

Ei o cântă incetinel, punându-și tot sufletul seu de artist turburat atât de aproape de moarte, de această ciudată dorință.

Sormanul femeie mulțumi cu un geat slab. Acest obraz, slăbit de suferință, care nu arată nici vîrstă nici sex, reluă atunci oare-care coloare. D-na Chardève urmări cu atenție desvoltarea frașii musicale; apoi, când Serval termină și mâna sa se oprî pe la b-mol final, ea scoase un lung oftat și se răsurna pe perine.

Era moartă!...

Albumul, atât de mult răsfoit, care conținea „Ultima cugetare”, fu așezat în cosciugul ei, și amândoi, cari trăiră împreună, se găsiră reuniți în pământ.

Maurice Cabs.

ABIS.

Cum stă pe zare plopul, și'n vîrtu-l' luna plină, îmi pare-o faci-aprinsă la capul vecinicii! De-acupra miî de candelă, pe-arcadele țării, Ear' jos norod de sălci estatic se 'nchină... Spre geul fără margini, un dor străin mă poartă; Chiar lumea 'nchipuiri, pustie-acum îmi pare; Pe gânduri 'mi-s'abate, o groznică 'ntrebare; E moartă vecinicia, ori dragostea 'mi-e moartă?

G. Tutovean.

Sosiți în Sibiu.

La 27 Ian. n. 1903.

Hotel „Imperatul Românilor”: Mandel, Blaj; Nagy, Timișoara; Berc, Dr. Schön, Brașov; Buda, Budapesta; Janky, Oradea-mare.

Hotel „Melissor”: Moldovan, Noorich; Mandel, Cluj; Gross, Făgăraș; Grüner, Sighișoara; Einschenk, Brașov; Hartig, Viena.

Hotel „Central”: Deutsch, Viena; Orlop, Teplitz.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Mercuri, 28 Ian. 1903.

Ospitează Hans Claar, dela teatrul de curte din Viena.

„CYMBRIENNE”.

Comedie în 3 acte de Sardou și E. de Najo.

Inceputul la 7 ore seară.

Redactor responsabil: Ioan E. Prodan. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Isif Marschall.

Premiat cu diplomă de onoare și cu medalia de aur la expozițiile igienice din Cairo (1895) și Londra (1896).

Un mijloc extern experimentat de capacitate medicale și folosit în spitale mai mari cu succes excelent este

SPIRTUL DE REUMATISM,

sigur și de o eficacitate foarte grabnică contra podregei, reumatismului, ischias etc.

Puterea lui e surprinzătoare, făcând de multe ori să înceteze total și cele mai învechite dureri de podagră și reumă numai după câteva frecături.

Prețul unui flacon cu îndrumarea de folosință 1 cor., unul mai mare 2 cor. 40 bani.

Cremă de garoafe contra pipingenilor și tuturor necurățe- niilor de pe pielea feții și a mâinilor. Mijloc preferit în cercurile înalte. Prețul 1 cor.

Pudră de garoafe, da pielei elasti- citate și fineță. Se află de culoare albă, trandafir și crème. O cutie 1 coroană.

Praf de garoafe pentru dinți pen- tru ținerea în stare bună a dinților și a gin- geilor. Desinfectează gura, da dinților o albeață orbitoare. O cutie 80 bani, o perie de d-nți 1 coroană.

Săpun de garoafe. Cel mai fin săpun de toaletă, cu un miros deosebit de plăcut. O bucată 80 bani.

Elixir de păr, împedecă cu siguranță căderea părului, chelia și formarea mătreței. Prețul unui flacon 3 cor.

Se capătă în mai toate farmaciile.

Cu ramburs sau pe lângă anticiparea banilor trimite producătorul lor

WIDDER GYULA,

farmacist, Sátorajauhely.

Depozite principale în Budapesta la farmacia lui Iosif Török, Király-utca nr. 12 și la »Nádor gyógyszerár« a lui Egger, Váci-körut nr. 17.

În Sibiu se capătă la I. C. Molnár, Gottlieb Heinrich, E. Rummler, în Sebeșul-săsesc la Lud. Binder, în Orăștie la Iosif Graffius, în Mediaș la Iosif Oberth, în Cohalm la E. V. Melas.

CZUBA-DUROZIER & Cie. DISTILLERIE FRANÇAISE, PROMONTOR.

MERSUL TRENURILOR

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1902

Table with multiple columns showing train schedules and fares for routes like Murș-Ludoș-Bistrița, Cucerdea-Oșorheiu-Reghinul-săsesc, Ghiriș-Turda, Alba-Iulia-Zlatna, and Blaj-Küküllöszög-Sóvárád.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de veterinar la magistratul orașului Szaszsebes se publică concurs cu termen până în 15 Martie a. e. Reflectanții la acest post împreună cu un sa- lar anual de 900 coroane și circa 500 cor. taxe pentru vizitarea vitelor de tăiat au a- și înainta rugărilor instruite cu estrasul de botez, cu atestatul de calificare și intru- cât stau în serviciu și cu atestatul despre ser- viciu până cel mult la termenul sus amintit la magistratul orașului Szaszsebes Szaszsebes, în 20 Ianuarie 1903.

Magistratul orașenesco.

O farmacie

dimpună cu fabrică de sifon (soda) și o boltiță bine cercetată se vënd imediat. Informațiuni la adminis- trațiunea acestei foi. 44 2-5

De vëndzare.

O masă mare de întins; un dulap, în stil baroc; 50 2-2 o masuță de birou (secretar) din lemn de nuc și foarte frumos lucrată. Strada Dumbrăvii (Jungenwald) nr. 2.

Poeți germani.

Johann W. Goethe. Heinrich Heine.

Traduceri de Ioan Băilă.

Prețul unui esemplar 80 bani.

De vëndzare la »Tipografia«, societate pe acții și la W. Krafft în Sibiu.

În librăria lui

W. Krafft în Sibiu se află:

Cărți mai noue:

Eminescu M., Poezii, ediția a opta. 1.50. Iorga N., Sate și preoți din Ardeal. 2.50. Alexandrescu Gr., Versuri și Proză 1.25. Filimon N., Ciocci vechi și noi. 1.50. Ispirescu P., Legende sau Basmele Români- lor. 1.50. Bălcescu N., Istoria Românilor sub Mihaiu Vodă Viteazul. 1.50. Onciu D., Românii în Dacia Traiană până la întemeierea principatelor. 1. —. Bogdan I., Documente și regeste privitoare la relațiile țării românești cu Brașovul și Ungaria în secolul XV. și XVI. 6.—. Băilă Ioan, Traduceri din Johann W. Goethe și Heinrich Heine. —.80. Xenopol Adela, Între sfinți, comedie într'un act. —.50. Riria, Ultima rază din viața lui Eminescu, dialog dramatic în 5 scene 1.50. — Elvira, tragedie în 5 acte. 2.—. Creangă I., Opere complete. 1.50. Moldovan Vas. E., Meteor, roman. 1.—. Coșbuc George, Ziarul unui Pierde Vară, ver- suri. 2.—. Ardelean I. I., Buchetul meu, poezii, 1.—. Birou I., Carte de compunere pentru școl. primare I. —.50. — Carte de compunere pentru școlile po- porale II. 1.—. Gavanescu I., Istoria pedagogiei I. 5.—. — Elemente de psihologie pentru curs. se- cund. 4.50. — Curs de pedagogie. 7.—. Popovici Timoteiu, Știi mândro când ne iubiam, pentru 4 voci de bărbați op 11. —.50. Barac I., Risipirea cea de pe urmă a Ierusa- limului, ediția II. —.70.

Calendar pe anul 1903.

Amicul Poporului, calendar ilustrat, întocmit de I Popovici —.60 bani, cu trimitere fran- cată —.70. Posnașul, calendar umoristic ilustrat —.50 bani, cu trimitere francată —.55. Calendarul Săteanului —.25 bani, cu trimitere francată —.30. Calendar cu litere cirile —.40 bani, cu trimi- terea francată —.45. Calendarul Minervei, frumos ilustrat, 1.25, cu trimitere francată 1.35. Calendarul Lumea Ilustrată, ed. de lux 1.30, cu trimitere francată 1.50. Calendarul Lumea Ilustrată, ed. pop. —.80, cu trimitere francată —.90. Calendarul pentru toți cu multe ilustrațiuni 1.—, cu trimitere francată 1.20. Calendarul »Aurorei« —.50, cu trimitere fran- cată —.55. Calendarul »Unirii« —.50, cu trimitere fran- cată —.60. Calendarul cu Sematismul bis. ort.-or. rom. din Ungaria și Transilvania —.80, cu trimitere francată —.90. Calendarul Poporului —.40, cu trimitere fran- cată —.45. Calendar American (Bloc) —.80, cu trimitere francată 1.—. 21 4-5

Advertisement for Eugen Wellmann, a technical office and bicycle repair shop. Text: Subscrisul îmi iau voie a atrage atențiunea prea onor. public asupra biroului meu tehnic pentru executarea de tot felul de planuri și măsurări de moșii; asupra atelierului meu pentru reparaturi de biciclete și mașini de cusut, de ori-ce sistem și fabricat, și de mașini de tot felul; mai departe asupra atelierului meu de ascuțit pentru esecutarea tuturor lucrărilor de ascuțit și politură; — mai am totdeauna în deposit instalațiuni complete pentru iluminarea cu acetylen conform rescriptului ministerial și esecut ori-ce instalațiune de ori-ce mărime conștiențios și cu prețuri convenabile. Cu stimă Eugen Wellmann, Sebeșul-săsesc.

Advertisement for the 1903 calendar. Text: A APĂRUT CALINDARUL POPORULUI pe anul 1903. Se poate procura dela librăria »Tipografiei«, societate pe acții în Sibiu, cu prețul de 40 bani (20 cr.) și porto 6 bani (3 cr.)

Advertisement for the popular library. Text: Biblioteca populară a »Tribunei«. 1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici. 1902 24 2. Strigoiea. Din fanteziile lui Nicolae Gogan tip. broș., elegant. Un esemplar 80 bani. 3. Fata Steierului de Matilda Cugler-Poni. Un esemplar 10 bani. 4. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un esemplar 8 bani. 5. Pătruns Pătrun. Poveste de I. T. Mera. Un esemplar 16 bani. 6. Păcăli și Trădăli. Anecdote de Silvestra Meldezan. Un esemplar 8 bani. 7. Jucării și jocuri de copii. De P. Isipirescu culegător-tipograf. Un esemplar 80 bani. 8. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui 16. Un esemplar 16 bani. 9. Colăcărițul. Obiceiurile țerănilor români la nuntă, de Benedict Vioia. Un esemplar 16 bani. 10. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestra Meldezan. Un esemplar 28 bani. 11. Povestea lui Igoni. Poveste de Silvestra Meldezan. Un esemplar 8 bani. 12. Săntul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un esemplar 16 bani. 13. Iadărâniul. Poveste de Silvestra Meldezan. Un esemplar 16 bani. 14. Răstom de mamă. Legendă populară din giseul Nisodului. De George Coșbuc. Un esem- plar 12 bani. 15. Șantia de Bejana Răzvoacă, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Isăniik. Un esem- plar cu 80 bani. 16. Viad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui 16. Un esemplar 16 bani. 17. Din bătrâni Gălățari, întrebări și răspunsuri, întrebări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui 16. Un esemplar 16 bani. 18. Pe pământul Turcilor de George Coșbuc. Un esemplar 16 bani. 19. Căldăruga se trei picioare. Poveste franțe- zescă de Meuzere Tăzăscu, după A. Ge- zerray. Un esemplar 16 bani. 20. Ceapăseca. Poveste de I. T. Mera. Un esem- plar 16 bani. 21. Un peșteră îndărânic. Novellă de Björnsterne Björnson (1858). Un esemplar 8 bani. 22. Fieștanul sau Văntura-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un esemplar 16 bani. 23. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un esemplar 8 bani. 24. Fata Crăciunului din cetate. De George Coșbuc. Un esemplar 8 bani. 25. Strigoiea. Din fanteziile lui Nicolae Gogan. Un esemplar 24 bani. 26. Drama maamel. Baladă de George Coșbuc. Un esemplar 20 bani. 27. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un esemplar 12 bani. 28. Veneziă. Din fanteziile lui Nicolae Gogel. Un esemplar 40 bani. 29. Păcăli în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un esemplar 20 bani. 30. Zăbrețul. Comedie de Matilda Cugler-Poni. Un esemplar 60 bani. 31. Născut-impărat. Poveste din popor de »Mărgineanul«. Un esemplar 24 bani. 32. Din-impărată și prama ei alomă. Poveste din popor de »Mărgineanul«. Un esemplar 24 bani. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un esemplar 10 bani. 34. Spice de aur. Culegere de dascăli Ioan F. Lu- sar. Un esemplar 20 bani. 35. Un idil în Boșani. Novellă de Bret Harte. Un esemplar 16 bani. 36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un esemplar 16 bani. 37. Prințesa formosă. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un esemplar 20 bani. 38. Din Mărgărelelor poveste în versuri de Ioan Meța. Un esemplar 24 bani. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un esem- plar 20 bani. 40. O partidă în pătru. De Antonia Ghislaș secul. Un esemplar 24 bani. 41. Poezii din limba. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. I. Luc. I. Romanescu. Un esemplar 40 bani. 42. Croitorul și cei trei feșteri. Poveste de Ioan Meța. Un esemplar 60 bani. 43. Mica Fădăta. De George Sănd. Un esemplar 60 bani. 44. Răzalia pșerării. Poveste de Nicolae Trim- bițeni. Un esemplar 44 bani. 45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Papadi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un esem- plar 40 bani. 46. Clara Milici. Novellă de I. Targheanu. Tradu- cere din limba rusă de Enea Hodeș. Un esem- plar 20 bani. 47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un esemplar 16 bani. 48. Poezii populare »Cântec bătrânește. Din cule- gerile lui I. Pop Rotogăni. Un esemplar 20 ban.

Celor ce cumpără un număr mai mare de esemplare, ca deosebire librarilor și peste tot vëndătorilor, se dă rabatul cavent.

Se află de vëndare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Advertisement for the Veterinary Law. Text: Legea veterinară atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură în comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește Învățătorul Munteanu împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre LEGEA VETERINARĂ (Leuirea vitelor) și BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE) stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă. De Tormay Béla. Ediția II. revăzută — 152 pagini mari. Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.

Advertisement for the 'Foaia Poporului' newspaper. Text: »Foaia Poporului«, este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară. »Foaia Poporului« ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și ca ilustrațiuni. Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foale »Foaia Poporului« va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an. Abonamentele se fac de-adeptul sau pris mandate postale la »Tipografia«, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.